

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010871
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122010871.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júla 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/46/2022 zo dňa 06. 03. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/46/2022 zo dňa 06. 03. 2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 12. 04. 2022 v čase okolo 10.13 h na ceste č. I/66 v km 101,90 v katastri obce Slovenská Ľupča, v okrese Banská Bystrica, viedol, v smere od Brezna do Banskej Bystrice, nákladné motorové vozidlo zn. Volvo FH 440 s evidenčným číslom C. XXX D. tak, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho oneskorene reagoval na pred ním idúce, z hlavnej cesty vľavo odbočujúce, osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf s evidenčným číslom E. XXX F., ktoré viedol G. H., I. XX. XX. XXXX, pričom v snahe vyhnúť sa zrážke s týmto vozidlom strhol vedenie svojho vozidla do protismernej časti vozovky, kde došlo k jeho čelnej zrážke s protiidúcim osobným motorovým vozidlom zn. KIA Sorento s evidenčným číslom E. XXX J., ktoré viedol K. G., I. XX. XX. XXXX, pri zrážke sa z vozidla zn. KIA Sorento s evidenčným číslom E. XXX J. uvoľnila rezerva kolesa, ktorá narazila do prednej časti osobného motorového vozidla zn. Renault Clio s evidenčným číslom E. XXX F. vedeného B. L., I. XX. XX. XXXX, idúceho za vozidlom zn. KIA Sorento s evidenčným číslom E. XXX J., pri dopravnej nehode K. G. utrpel zranenia, ktorým dňa 12. 04. 2022 v čase o 10.44 h na jej mieste podľahol, pričom bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo – krvácajúci šok v rámci polytraumy (viacpočetné poranenia viacerých životne dôležitých orgánových systémov).

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Banská Bystrica podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému počas plynutia probačného dohľadu a skúšobnej doby uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom inému výchovnému programu, najmä zúčastňovať sa seminárov či prednášok zameraných na prevenciu páchania trestnej činnosti súvisiacej s druhom tejto posudzovanej trestnej činnosti a absolvovať kurz prvej pomoci. Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému zároveň uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel

akéhokoľvek druhu v trvaní 4 rokov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú M. L., I. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom C. I. XXX/X, N. O., okres, Banská Bystrica a poškodenú G. G., I. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom K. P. XX, I., okres Brezno odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o treste. Následne, podaním doručeným okresnému súdu dňa 20. 05. 2024 podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil a uviedol, že pri ukladaní trestu okresný súd nezohľadnil všetky zásadné okolnosti a aspekty, ktoré mohol a mal vyhodnotiť a ktoré mali podstatný vplyv na samotný výrok o treste, na základe čoho mu okresný súd uložil neprimeraný trest a povinnosti. Zhrnul, že okresný súd u neho správne vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť a nevzhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť a aj napriek tomu a napriek jeho postoju k veci nevzhladol okresný súd dôvody na uloženie kratšieho trestu odňatia slobody a zákazu činnosti. Obžalovaný poukázal na to, že v danej veci urobil vyhlásenie, že je vinný, udalosť riadne a včas nahlásil do poisťovne a poisťovňa uhradila všetkým poškodeným oprávnené nároky na náhradu škody, pričom na túto poľahčujúcu okolnosť okresný súd neprihliadol. Uviedol, že podľa jeho názoru mal okresný súd z dôvodov uvedených vyššie použiť ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. por. Ďalej uviedol, že prvostupňový súd prihliadol len na následok dopravnej nehody a nie na jeho postoj, spoluprácu s vyšetrovateľom, zúčastňovanie sa všetkých úkonov, priznanie sa a podobne. Dodal, že s pokorou prijme akýkoľvek trest, avšak žiada odvolací súd o prehodnotenie výšky uložených trestov. Poukázal na to, že je držiteľom vodičského oprávnenia už desaťročia, najazdí tisíce kilometrov ročne a berúc toto do úvahy, je podľa jeho názoru s ohľadom na menšie dopustenie priestupkov nutné konštatovať, že neporušuje predpisy Slovenskej republiky, správa sa zodpovedne a primerane svojim znalostiam a vedomostiam. Zdôraznil, že zodpovednosti za predmetnú udalosť a jej následky sa nemieni zbavovať, je mu ľúto pozostalých a uvedomuje si závažnosť svojho konania. Poukázal na to, že ho celá udalosť zasiahla aj psychicky, bol mesiace v liečení psychiatra, užíval lieky a bol práceneschopný. Je toho názoru, že uložený trest je neúmerne vysoký a neprimeraný a súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť všetky zákonom vyžadované kritériá a žiada o zmiernenie uloženého trestu odňatia slobody, ako aj trestu zákazu činnosti. Uloženie probačného dohľadu spolu s trestom zákazu činnosti považuje za neprimerané a uložené povinnosti až takmer za neúčelné a nedôvodné. Poukázal na skutočnosť, že chce naďalej pracovať v zahraničí a dodržiavanie probačného dohľadu a uložených povinností mu v zásade znemožní výkon práce v zahraničí a ich prípadné neuloženie by nemalo negatívny vplyv na jeho nápravu, ako ani generálnu a individuálnu prevenciu. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a uložil mu miernejší trest odňatia slobody s kratšou skúšobnou dobou, kratší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a zrušil probačný dohľad a uložené povinnosti.

Na verejnom zasadnutí dňa 11. 07. 2024 krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného uviedol, že s odkazom na písomné odôvodnenie odvolania navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil miernejší trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe podaného odvolania zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že odvolanie bolo podané len voči výroku o treste. Výrok o vine obžalovaný nenapádal, naopak obžalovaný sa v prípravnom konaní ku spáchaniu žalovaného skutku priznal. Po vykonanom dokazovaní tak mal okresný súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu a z uvedeného dôvodu uznal A. B. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené. Následne okresný súd vykonal dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom. Rovnako okresný súd dostatočne odôvodnil uloženie primeraných povinností, ako aj uloženie a výmeru trestu zákazu činnosti. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

Krajský súd dodáva, že aj z vykonaného dokazovania, ako aj z argumentácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zjavné, prečo okresný súd obžalovanému uložil podmiennečný trest odňatia slobody a prečo práve vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 4 roky s probačným dohľadom za uloženia primeraných povinností.

Krajský súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že v danej veci už okresný súd raz rozhodol, pričom predmetný rozsudok bol následne na podklade odvolania obžalovaného podaného čo do trestu a do náhrady škody zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný súd po ďalšom prejednaní rozhodol napadnutým rozsudkom, v ktorom podrobne reagoval na zrušujúce uznesenie krajského súdu a odôvodnenie uloženia jednotlivých trestov si dostatočne odôvodnil, tzn. vyporiadal sa o. i. s uloženým trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu a s jeho výmerou. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane postihnutý za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a to vo dvoch prípadoch aj zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel (štvormesačným a dvadsaťštyrimesačným). Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdom trestaný. Z uvedených dôvodov, hoci obžalovaný nemá v registri trestov žiadny záznam, z výpisu priestupkov je zjavné, že sa protiprávneho konania rôzneho druhu, najmä však súvisiaceho s vedením motorových vozidiel, dopúšťal aj v minulosti.

Okresný súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., tzn. že sa ku skutku priznal a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Okresný súd teda vzhľadom na osobu obžalovaného, na jeho správanie a doterajší život, na povahu spáchaného skutku, spôsob jeho spáchania, s prihliadnutím na následok jeho konania uložil vyššie uvedený trest.

Posudzujúc tak osobu obžalovaného, jeho vek, pomery a samozrejme aj možnosť nápravy, ako aj prihliadajúc na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku napĺňa aj podľa názoru krajského súdu účel trestu práve podmiennečný trest odňatia slobody, ktorý napĺňa aj základné zásady trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

S ohľadom na uvedené tak je uložený trest obžalovanému vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom za uloženia primeraných povinností podľa krajského súdu zákonný a spravodlivý, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného. Krajský súd konštatuje, že zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu.

K návrhom obžalovaného a obhajoby ohľadom zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. a mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. krajský súd uvádza, že síce sa obžalovaný ku spáchaniu skutku priznal a udalosť riadne a včas nahlásil do poisťovne, toto však bez ďalšieho (pri odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces) nezakladá žiadny právny nárok na priznanie požadovanej poľahčujúcej okolnosti, pričom krajský súd dáva do pozornosti, že v danom momente nie je možné konanie o náhradu škody považovať v žiadnom prípade za skončené (s ohľadom na možnú nemajetkovú ujmu). Z uvedených dôvodov je krajský súd toho názoru, že predmetnú poľahčujúcu okolnosť obžalovanému okresný súd správne nepriznal. Navyše, priznanie (či nepriznanie) tejto poľahčujúcej okolnosti nemá faktický vplyv na trest už uložený okresným súdom, nakoľko v predmetnom prípade de facto už prevažujú poľahčujúce okolnosti, čím už došlo k zníženiu hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby a teda uložený trest (vo výmere 3 roky) je možné

v každom prípade považovať za zákonný a spravodlivý a naplňajúci základné zásady trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Nad rámec argumentácie krajský súd uvádza, že na obranu obžalovaného a jeho postoj po spáchaní predmetného skutku, ako aj argumentáciu uvedenú v odôvodnení odvolania prihliada, avšak na druhej strane poukazuje na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu žalovaného skutku a bohužiaľ v neposlednom rade aj na následok. Krajský súd je toho názoru, že práve na postoj obžalovaného už okresný súd v danej veci prihliadol a preto uložil obžalovanému tresty druhu a výmery, ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného A. B., považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.